

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Grupo Norte Facility SA / Angel Manuel Moreira Gómez

(Sprawa C-574/16) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 99/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Zasada niedyskryminacji — Pojęcie warunków zatrudnienia — Porównywalność sytuacji — Względy uzasadniające — Pojęcie „powodów o charakterze obiektywnym” — Odprawa w wypadku rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony z obiektywnej przyczyny — Niższa odprawa wypłacona z upływem okresu umowy o pracę na czas określony „na zastępstwo”

(2018/C 268/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grupo Norte Facility SA

Strona pozwana: Angel Manuel Moreira Gómez

Sentencja

Klauzulę 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony z dnia 18 marca 1999 r., zawartego w załączniku do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym odprawa wypłacana pracownikom zatrudnionym na podstawie umów o pracę na czas określony zawartych w celu pokrycia czasu pracy zwolnionego przez pracownika przechodzącego na częściową emeryturę, takich jak rozpatrywana w postępowaniu głównym umowa na zastępstwo, z upływem okresu, na jaki zawarto te umowy, jest niższa od odprawy przyznanej pracownikom zatrudnionym na czas nieokreślony z tytułu rozwiązania ich umowy o pracę z obiektywnej przyczyny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – M.N.J.P. W. Nooren, J.M.F.D.C. Nooren, spadkobierczyni M.N.F.M. Noorena / Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-667/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka rolna — Finansowanie przez EFRROW — Rozporządzenie (WE) nr 1122/2009 — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności — Zmniejszenia i wykluczenia — Suma obniżek]

(2018/C 268/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.N.J.P.W. Nooren, J.M.F.D.C. Nooren, spadkobierczyni M.N.F.M. Noorena

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sentencja

Artykuły 70–72 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w tym rozporządzeniu oraz szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia dla sektora wina, w związku z artykułami 23 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006 i (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, gdy zostanie stwierdzony więcej niż jeden przypadek nieprzestrzegania przepisów z tego samego obszaru wzajemnej zgodności, należy zsumować z jednej strony obniżkę całkowitej kwoty płatności bezpośrednich, które zostały lub zostaną wypłacone, zastosowanej z tytułu niezgodności wynikających z niedbalstwa, a z drugiej strony obniżkę zastosowaną ze względu na przypadki umyślnej niezgodności, przy czym całkowita wartość obniżek możliwych w danym roku kalendarzowym winna zostać ustalona z poszanowaniem zasady proporcjonalności i nie może przekroczyć wartości, o której mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia nr 73/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL i in. / Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-671/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2001/42/WE — Artykuł 2 lit. a) — Pojęcie „planów i programów” — Artykuł 3 — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Regionalne rozporządzenie urbanistyczne dotyczące dzielnicy europejskiej Brukseli (Belgia)]

(2018/C 268/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL, Pierre Picard, David Weytsman

Strona pozwana: Région de Bruxelles-Capitale

Sentencja

Artykuł 2 lit. a), art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko należy interpretować w ten sposób, że regionalne rozporządzenie urbanistyczne, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, zawierające określone wymogi względem wykonania prac budowlanych, wchodzi w zakres pojęcia „planów i programów” potencjalnie mogących wywierać znaczący wpływ na środowisko, i powinno zatem być poddane ocenie oddziaływania na środowisko.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.